

שַׁבַּת הַאֲרִיז״ל

שומעים "קדש לי כל בכור בבני ישראל", ולא בערב רב, היו פורקים עול, וחוזרים לסורם. וכמו שמצינו שבראותם עמוד הענן נוסע לפני ישראל ולא לפני הערב רב, אמרו "קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, כנזכר בזה"ק. ובפרט, כי עדין לא יצאו ישראל ממצרים, ולכן בהיות רצון מרע"ה להכניסם תחת כנפי השכינה, ולא יבעטו ח"ו בהקב"ה, לכן התחיל להם במצות "זכור את היום אשר יצאתם מארץ מצרים" שהיא מצוה כוללת לישראל ולהם. (שער הפסוקים)

דרכי האריז"ל

(מעלת השליטה, תיקון זצות ולימוד בלילה)

א' והנה ענין כוונת השינה עניינה הוא שצריך האדם לכוון כי גם בעת השינה עובד את בוראו בסוד בכל דרכי דעהו והוא שיכוון האדם שהוא עצמו הוא בחי' האדם העליון, אשר הפיל עליו המאציל תרדמה וישן וסוד השינה.

ב' צריך האדם התחתון לכוין בעצמו כי רוחניותו ונשמתו מסתלקת ממנו והוא מעלה אותם בתחילת הלילה בסוד מ"ן (התעוררות האדם התחתון) לגבי השכינה העליונה, לצורך שלה כדי שתוכל אח"כ היא באותו רגע ממש של חצות לילה, להעלות מ"ן (התעוררות השכינה) לגבי בעלה שהוא קב"ה.

ג' בעת חצות לילה מכריזין למעלה שירדו נשמות הצדיקים התחתונים למקומם בעוה"ז לשבחא למריהון ולאתעסק' באורייתא בסוד מ"ש הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות כנז'.

ד' הכלל העולה מזה הוא שצריך האדם להתנהג באופן זה שנבאר ועי"כ יהיה אהוב למעלה ונחמד למטה ומושכין עליו חוטי של חסד ביום ויהיה נקרא מכלל בני היכלא דמטרונית קדישא.

ה' בחצות לילה תעשה שני דברים הא' הוא ענין הבכיה בעת חצות ממש על חורבן הבית לפי שאז ממש היא עת ירדת השכינה מן עולם האצילות אל עולם הבריאה והקב"ה בעלה צועק כארי מבפנים והיא מבחוץ. וישתף עצמו בצער השכינה ויבכה כמו חצי שעה או יותר על טירוף השכינה וגירושה וגלותה ועל חורבן בית המקדש כי כל זה נעשה ע"י עונותינו.

ו' ובזה תבין שבח העצום שהפליגו לספר בזהר בשבח מי שעוסק בתורה אחר חצות לילה. ודע כי העיקר הוא שצריך להשתדל בכל כחו לעסוק בתורה כל חצות לילה

אין לקרוא בשפוי"א בזמן התפילה וקס"ת.
לכבוד רבנו הגדול מר"ן ר' עובדיה יוסף בן גורגיה
זצוק"ל.

פרשת בא – התש"פ.

זמני כניסת ויציאת השבת.

זמנים לפי לוח אור החיים	ג-ם	ת"א
כניסת שבת -	16: 37	16: 54
יציאת שבת -	17: 49	17: 46
רבנו תם -	18: 24	18: 20

פניני הפרשה.

"ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה" – הנה פרעה לא היה מכיר בשם ההוי"ה, והיה כופר בשם זה, וכמש"ה "לא ידעתי את ה'". האמנם היה מכיר בשם אלהים, כמש"ה "אצבע אלהים היא". והנה כאשר ע"י המכות הבאות עליו הודה בשם הוי"ה, ולא רצה להודות אלא בבחינת ההוי"ה של דין, כמש"ה "זוֹלְאֵתִי הַפְּעֵם יְהוָה הַצְּדִיק וְאֲנִי רַת הַיְהוָה" (ה' לפני י', ה' לפני ו') שהוי"ה זאת היא דין כנודע, כי הדין גובר על הרחמים. גם רמז שע"י מידת הדין הכה את מצרים.

"קדש לי כל בכור כל פטר רזום בבני ישראל" – יש לתמוה מאוד בפרשה זו, כי הנה השי"ת ציווהו, קדש לי כל בכור, ומרע"ה הניח מלצוות את ישראל על מצוה זו בזאת הפרשה, וצוום מצוה אחרת, כמש"ה "ויאמר משה אל העם זכור את היום אשר יצאתם ממצרים וכו'", ואח"כ חזר בפרשת ויהי כי יביאך, וצוום "והעברת כל פטר רזום וכו'" אבל הענין הוא, כבר נתבאר (בעלונים מקץ, שמות) כי יחד עם עם ישראל במצרים היו הערב רב שהם ניצוצות קדושה שעדין לא נתקנו (כי עדין לא הגיעו למדרגת יהודי הנקרא ישראל) ולהיותם שהיו מבחי' משה ע"ה, השתדל מאד לתקן אותם, ולהוציאם ממצרים, והנה השי"ת ציווהו, "קדש לי כל בכור כל פטר רזום בבני ישראל". כי בני ישראל היו מתוקנים כבר מעוון אדה"ר, ולזה אמר קדש לי כל בכור שלהם, אבל לא בכורות הערב רב, שעדיין אינם נתקנים, ואינם ראויים למצוה זאת. ומשה רבנו ע"ה ראה, והנה אם עכשיו שהוא תחלת נתינתו יתברך לישראל את המצות, וזו הראשונה מכלם, (אחר מצות פסח וחג המצות) אם היה תיכף אומר להם מצוה זאת, ויהיו הערב רב

עד שיעלה עמוד השחר וילך להתפלל ולא יפסיק בשינה כלל ודבר זה אין למעלה ממנו, אבל אם אין באדם יכול להיות נעור כל חצות אחרונה של הלילה אז יקום ממש בחצות ויבכה על החרבן כמו חצי שעה כנ"ל ואח"ך תעסוק בתורה שעה אחרת ואח"כ תחזור לישן ובלבד שתחזור ותקום כמו חצי שעה קודם עלות השחר ותחזור לעסוק בתורה באופן שקודם שיעלה עמוד השחר תהיה מתקשר עם השכינה וכאשר הגיע עלות השחר אשר אז עולה השכינה עם דודה בעולם האצילות כנודע הנה ימצאוהו נעור ומתקשר עמה בסוד בני היכלה דמטרוניתא (שער הכוונות)

ה' קרב אליהם: האמנם מי שירצה להיות מן הכת הזאת, צריך תנאי גדול, שיהיה מן החסידים, שתמיד הם מכוונים בתפילתם, וקוראים להקב"ה באמת, ולא מן השפה ולחוץ, וז"ש באמת. נמצא, שלמי שירצה להיות מן כת החסידים האלו, צריך להיות באמת, ואם לאו אינו נענה. האמנם מי שהוא מכת המתפללים בעת צרתם, והם קוראים תמיד להקב"ה, גם הקב"ה אינו מדקדק כ"כ עמהם שיהיה באמת, ובכוונה גמורה. וכדי לרמוז השינוי והחלוק שבין שתי הכתות האלו, הפרישם, ולא חברם בתוספת וא"ו, ולכן לא אמר ולכל אשר יקראוהו באמת. (שער הפסוקים)

באמרי האריז"ל. (תפילה)

לך רבניה תהלה אלהים בציון וכל יושלם נדר: (תהלים סה, ב) - אמר, הנה אתה יודע כל אשר בלבבי, ולא הייתי צריך להודות ולהלל ולהתפלל לפניך, אלא להיות דומם. וז"ש, לך דומיה תהלה. גם מטעם זה, לא היה צריך לדור לך נדר בעת צרה, אלא לחשוב בלב, ואח"כ ולך ישולם נדר, כשתצילני, אף אם לא אדור בפני, וכן לתת צדקה בלי נדר. וז"ש, ולך, ר"ל, להיות הנדר לך, שאתה יודע מחשבותי, היה מספיק לשלם הנדר ולא לנדור בפה. האמנם מה שאנו רואים הוא, כי אתה חפץ להיות שבע תפילה, והזהרתנו מצות עשה, להתפלל אליך. והסיבה היא (שם ג), כדי ש'עריך כל בשר יבא: כי הצדיקים היודעים גדולתך, שלפניך גלויה מחשבתם, היו הם לבדם מתפללים אליך במחשבה, ושאר בני אדם לא היו מתפללים כלל במחשבה. אכן עתה שרואים לאחרים, שהם מתפללים, לומדים דרכיהם, ומתפללים כל בני בשר כלם, וכיון שכן נמצא שאעפ"י שדברי עונות, ר"ל, ספור שאני מספר ומסדר לפניך וידוי דברי עונותי, גברו דברי הידוי אלה ללא צורך, כי גלויים הם לפניך, ובלאו הכי פשענו אתה תכפרם, אף אם לא הייתי מתודה, דברי עונותי ופשעי לפניך:

יזודי האריז"ל

יחוד השמירה, בכל מקום שאתה מרגיש לא בטוח, צייר במחשבתך שם הוי"ה בארבעה רוחות. אות ל' מימין, אות ה' משמאל, אות ו' מלפנים, אות ה' מאחור. וכן ע"ד סדר זה שם אהי"ה בד' רוחות מעל ראשך. וע"ד סדר זה שם ארז"ל בד' רוחות אשר תחתך.

עבזוי האריז"ל / סיפור. רבנו המהר"ו

זצ"ל כתב: בהיותי בן י"ב שנה, חכם גדול בשרטוטי כף היד הביט בשרטוטי כפות ידי ואמר לי. דע, כי בהיותך בן כ"ד שנה, יבאו הרהורים רבים בלבך להתבטל מעסק התורה על כרחך שתי שנים ומחצה, ואחר כך יזדמנו לפניך שני דרכים, האחד לגן עדן והשני לגהנום. ואז תנתן הבחירה בידך, ואם תבחר בדרך גהנום לא יהיה בדורך רשע גדול ממך. ואם תבחר בדרך גן עדן, תעלה בחכמה וביראת חטא על כל בני דורך, דבר לא ישוער. ולא נפל מדבריו ארצה. (וכשפגש המהר"ו ז"ל את האריז"ל, נתן האריז"ל תיקון על ביטול התורה שהיה בשתי שנים ומחצה) (ספר החזיונות)

לכבוד השי"ת ולעילוי שכינת עוזנו בביאת הגואל ובנין בית המקדש לע"נ מתי ישראל ולהבדיל לרפואת כל חולי עם ישראל ולזרע קדש של קיימא לכל החשוכי בנים וזווגים הגונים לכל הצריכים ופרנסה טובה ושפע רב ברוחניות ובגשמיות לכלל ישראל. לרפואת: אריאלה בת רבקה, ופרחיה בת רינה, ח' אביחי נחמיה בן אילנה, מירה בת בת שבע, מיכל בת בלוריה, יניב בן טובה, ה"ו לזוגים טובים במהרה לבתיה תמר, שירה, אביגיל, יהודית ברכה, בחוריה, יעל בנות מירה מרים אסתר. אפרת ב' תמר, בני ובנות חיה ושאלתאל משה. מלכה ב' שמחה. תהילה ושירה ב' אסתר ברכה, נעמי ב' אילנה. לע"נ רבקה בת שושנה, חי אשר בן בת שבע, הרב אליהו בן עיישא, (נא ללמוד לע"נ העררים - משה איתן אלון בן חביבה, שרה בת בלומה, אסתר ברונשטיין בת שרה) ת.נ.צ.ב.ה.

"קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת" הנה לכאורה נראים דברים כפולים באומרו לכל קראיו, וחזר ואמר לכל אשר יקראהו באמת. עוד ראוי לדקדק, למה תחלה אמר בלשון הווה, לכל קוראיו. ואח"כ אמר בלשון עתיד, לכל אשר יקראוהו. ואם הם חלוקים בהבנתם, הכי היל"ל בוא"ו יתירה, ולכל אשר יקראוהו באמת: והענין יובן בפירוש והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע. והענין הוא, כי יש חסידים שטרם שיקראו אל השי"ת, הוא עונה אותם. ויש גרועים מהם, שהם צריכים לטרוח להתפלל, ובהיותם מתפללים, עונה אותם. ועליהם אמר, עוד הם מדברים ואני אשמע. ואל זה רמז הכתוב ואמר, קרוב ה' לכל קוראיו, והתחיל מן הגרועים, ממטה למעלה, ואמר קרוב ה' לכל קוראיו, כלומר, אעפ"י שלא יהיו ראויים, כיון שהם קוראיו ומתפללים לו, קרוב ה' להם. אבל יש מעלה יתירה, והיא זאת, כי גם קרוב ה' הוא לכל אשר יקראוהו לעתיד, אעפ"י שעתה עדיין לא קראו, וטרם שיקראוהו,

למעונינים ללמוד או לפתוח שיעור בתורת האריז"ל נא ליצור קשר יו"ל ע"י כולל ה' אחד הר נוף י-ם עורך ישי ג. הי"ו להקדשות/ לע"נ / לרפואה ותרומות טלפקס 029666012 במיל yg131327@gmail.com לקבלת העלון

העלון טעון גניזה

שבת שלום